

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 18.

Z KRAKOWA DNIA 2 MARCA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu dwudziestego posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 30 Grudnia 1822 roku.

Reprezentant *Mąkolski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey, wprowadzając pod decyzją Izby Prawodawczej uszadzony przez Kommissyą Skarbową Budżet wydatków funduszu ogólnego na rok etatowy 1823/24 czytał szczególne ónegoż Tytuły i objaśniał proponowane przez Kommissyą zmiany względnie Budżetu roku poprzedzającego iak również i projektu Senatu.

W Tytule I. na pensye Senatu, Emerytury, koszta kancelaryi Wójtów Miejskich i Okręgowych, Kommissya Skarbowa względnie projektu Senatu proponując zmniejszenie niektórych pozycji objaśniła te w szczególe, a mianowicie

W pozycyi 4 *Adjunktowi przy Sekretarzu Generalnym Senatu* proponując zmniejszenie pensyi o Złp. 300 dała za powód, iż posada ta będzie nowym Urzędnikiem obsadzona, ma dostateczne wynagrodzenie pracy rocznie do Złp. 1500.

W pozycyi 40. *Czterech Dozorców Sikawek* podług dawnego Budżetu przyjęła dla każdego po Złp. 150 bez pro-

ponowanego dodatku po Złp. 50, a ztąd mniej o Złp. 200.

W pozycyi 68 dla *Kassjera Generalnego* w zamian proponowanego podwyższenia pensyi Złp. 3000 do 3800 przyjęła Złp. 3500 mniej o 300.

W pozycyi 69, przy przyjęciu zmniejszenia posad dwóch *Kontrollorów* Kassy Główney na jednego, oznaczyła temuż pensyą w kwocie 3000 Złp. mniej o 200 od projektu Senatu.

W pozycyi 70 dla *Adjunkta Kontrolera* przyjęła Złp. 1600 mniej o 200 zł. od projektu Senatu.

W pozycyi 82 dla *Gaiowych* podług poprzedzającego Budżetu przyjęła kwotę Złp. 2220 bez podwyższenia do Złp. 380 przez Senat proponowanego.

W pozycyi 95 dla *Adamkowy Wdowy* po zmarłym *Kassyerze* podług poprzedzającego Budżetu Złp. 600 oznaczając nie przyjęła podwyższenia w kwocie Złp. 200 przez Senat proponowanego.

Po przedstawieniu powyższych zmian Budżetu przez Kommissyą Skarbową za potrzebne uznanych.

Delegowany Senator *Radwański* czytał Artykuł 105 Statutu Urządzącego Zgromadzenia Polityczne, i z tego powodu zniiesienia się Kommissyi Skarpo-

wey z członkami Senatu do wspólnego działania oznaczając, wyraził, że jako Delegowany od Senatu nie był wezwany od Kommissyi do narad nad Budżetem, i z tąd nie mógł poprzeć nieodłącznych potrzeb przyjęcia projektowanych przez Senat pozycyi, między innymi oznaczonych koniecznością pomnożenia gaiowych, dla skuteczniejszego dozoru lasów Narodowych.

Reprezentant *Mąkolski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey oznajmił, iż Kommissya nie potrzebowała więcey objaśnień, iak te sam projekt Budżetu wskazywał, w nieprzyjęciu zaś pomnożenia liczby gaiowych działając Kommissya na zasadach ugruntowanych, czerpała przekonanie do swey opinii z rachunków administracyi leśney, w której do powiększenia gaiowych nie znalazła powodów.

Reprezentant *Haller* żądał objaśnienia czy Senat proponując podwyższenie pensyi podał do tego powody.

Reprezentant *Soczyński* oznajmił, iż są na niektóre podwyższenia oddzielne inicjatywy obejmujące powody do proponowanych dodatków; przyczym natrafiając Mowcą na zmianę Statutu rachunkowości przez zniesienie iednego Kontrollera Kassy, a postanowienie Adżunkta oznajmił życzenie zmiany całego Statutu rachunkowości.

Reprezentant *Haller* żądał przeto, ażeby oddzielne inicjatywy dodatków do Budżetu były odczytane Jzbie Prawodawczey.

Reprezentant *Mąkolski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey objaśniał, iż Kommissya Skarbowa z oddzielnych inicjatyw Senatu odnoszących się do Budżetu nie robi innego użytku, iak

przechodząc powody zmian, umieszcza te na Budżecie w porządku łącznego z tytułem poddania decyzji Jzby Prawodawczey.

Reprezentant *Czapski* uważając w względzie policyjnym ważny przedmiot dozorców machin ogniowych, chciał wiedzieć powody dla których Kommissya Skarbowa nie przyjęła proponowanego przez Senat podwyższenia płacy tychże dozorców.

Reprezentant *Mąkolski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey oznajmił, iż Kommissya Skarbowa w nieprzyjętych podwyższeniach miała na celu oszczędność Skarbu.

Reprezentant *Czapski* w utwierdzeniu bezpieczeństwa publicznego nie znajdował możności bycia nadto oszczędnym.

Reprezentant *Soczyński* tłumaczył, iż powiększona liczba dozorców umniejszyła ich pracę, a tak przy oznaczonej płacy Złp. 150 mają dostateczne wynagrodzenie.

Reprezentant *Majeranowski* przymawiając się za powiększeniem płacy dozorców ogniowych radził, ażeby co do tych Kommissya Skarbowa ilość przez Senat projektowaną na Budżecie umieściła.

Marszałek Seymu opinią Kommissyi iako z rozwagi Jey członków wyznikną za nieulegającą zmianie uważał, gdy iednak z ogółu wydatków Tytułu I. nie wielka kwota w zmniejszeniu względnie projektu Senatu wynika, oddawał woli Jzby Prawodawczey przyjęcie opinii Kommissyi lub też projektu Senatu, dodając, że w szczegółowych pozycyach z opinii Kommissyi Skarbowey trudne dla Senatu pozostanie załat-

wienie, mianowicie względnie gaiowych których powiększenie dla zapewnienia służby koniecznym się wykazało.

Reprezentant *Darowski* dzielił podobnie potrzebę powiększenia gaiowych dla ściślejszego strzeżenia lasów Narodowych, a ztąd zapewnienia większych dochodów publicznych.

Reprezentant *Makólski* w względzie administracyi leśney oznaymił, iż Kommissya Skarbowa przy rachunkach zasiągnawszy stosownych objaśnień, przedstawi stan lasów Narodowych, bez potrzeby powiększenia dotychczasowej liczby gaiowych.

Po czem Marszałek Seymu poddając Tytuł I. Budżetu wydatków pod decyzją Izby Prawodawczej, gdy ta jednomyślnie oświadczyła się za wydatkiem podług opinii Kommissyi Skarbowey, Summa przeto z teyże opinii wynikła za przyjętą na rok etatowy 1823/24. ogłoszona została.

W dalszym postępie Budżetu wydatków Reprezentant *Makólski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey odczytał Tytuł II. obejmujący wydatek na potrzeby Kancellaryi Senatu i opał przez Senat do Złp. 18268 gr. 24 projektowany, w którym Tytułe Kommissya Skarbowa nie przyjęła projektowanego powiększenia o Złp. 2929 gr. 24 i tylko Złp. 15,339 do oznaczenia proponowała.

Marszałek Seymu tłumacząc nieodłączną potrzebę powiększenia kosztów Biór Senatu, przekonanie wydatków o. znaczał na dowodach rachunkami złożonemi wykazanych, i na ściśle strzeżeniu onych przez Sekretarza Jeneralnego Senatu, który oszczędności nie ubliża.

Reprezentant *Soczyński* członek Kommissyi Skarbowey w połączeniu Wydziałów Senatu znajdował oszczędność ko-

szków kancellaryi.

Marszałek Seymu w połączoney administracyi publiczney, gdy zmniejszenie officyalistów nastąpić nie mogło, zwyczajne dotąd koszta kancellaryi za potrzebne podawał.

Reprezentant *Makólski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey opinią Kom: Skarb: z większości iey członków oznaczając, dzielił przekonanie pomnożenia kwoty na koszta kancellaryi Senatu, zwłaszcza przy poręce Sekretarza Jeneralnego Senatu, który powszechnie znany z gorliwości i odznaczający się akkuratności w służbie publiczney, nieodłączny jest od zachowania oszczędności, w kosztach kancellaryi dozorowi Jego powierzonych.

Reprezentant *Librowski* członek Kommissyi Skarbowey grontując spodziewane dobro publiczne i zmniejszenie wydatków na połączeniu Wydziałów Senatu uznawał koszta kancellaryi przez poprzedni Budżet oznaczone za dostateczne.

Delegowany Senator *Radwański* popierał nieodłączną potrzebę pomnożenia kwoty na koszta kancellaryi, których pokrycie dotąd Senat w extraordinarych dopełniał i dla tego obstawał przy projekcie Senatu. Podobnie

Reprezentant *Haller* w pomnożeniu ludności i postępie cywilizacyi większy wpływ Interessów znajdując, dzielił przekonanie o potrzebie powiększającej koszta Biór Administracyi publiczney, i dla tego oświadczył się za projektem Senatu.

Z powyższych głosów Marszałek Seymu poddając Tytuł II. Budżetu wydatków decyzji Izby Prawodawczej sekretne kreskami, gdy za opinią Kommissyi Skarbowey okazało się głosów

12 przeciwko 21 za projektem Senatu, z większości przeto głosów podług projektu Senatu w Tytule II. przyjęta została kwota Złp. 18,268 gr. 24.

Na dwudziestym pierwszym posiedzeniu Seymu dnia 31 Grudnia 1822 roku.

Reprezentant *Kozłowski* żądał odczytania odpowiedzi Senatu, a mianowicie względem obioru Zastępcy Sędziego.

Marszałek Seymu oznajmił, iż odpowiedź Senatu, co do obioru Zastępcy Sędziego nie nadeszła jeszcze, a następnie wezwał Prezydującego w Komisji Skarbowej o wprowadzenie dalszych Tytułów Budżetu wydatków na rok etatowy 1823/24.

Reprezentant *Mąkólski* Prezydujący w Komisji Skarbowej w postępie Tytułów Budżetu wydatków odczytał Tytuł III. obejmujący wydatek na Sądownictwo.

Komisja Skarbowa Tytuł ten przyjmując, podług projektu Senatu, domieściła w tym z oddzielnych inicjatyw Senatu pensją Wdowią dla Prezesowy *Dwernicki* rocznie w kwocie Złp. 1200, i dodatek do 4000 Złp. pensji Prokuratora przy Trybunale I. Instancji w kwocie Złp. 2000 rocznie, przez czas, iak ten Urząd dotychczasowy Prokurator *Leon Chwalibogowski* dopełniać będzie, a następnie Izba Prawodawcza podług projektu Senatu i opinii Komisji Skarbowej postanowiła Tytuł III. wydatków na Sądownictwo z przyjętymi dodatkami w summie ogólnej Złp. 141,400.

Leon Chwalibogowski,
Sekretarz Seymowy.

Z Petersburga d. 22 Stycznia d. k.

(z Gaz. *Le Cons: Impartial.*)

N. Cesarz Jmć, w Sobotę, dnia 20 b. m. wieczorem, przybył do Carskiego

Siecia, w pożądanym stanie zdrowia.

W Niedzielę Najjaśniejszy Pan przybył do tutejszey stolicy o godzinie 1 wszey z południa, i wysiadł do kościoła Najświętszey Panny Kazańskiej, gdzie było śpiewane uroczyste *Te Deum*, na podziękowanie za szczęśliwy powrot Jego Cesarzkiej Mości do swoich ludów, po niebytności około półroku. Wieczorem miasto było oświetlone.

JW. Hrabia *[Nesselrode]*, Sekretarz Stanu, sprawuiący i Ministerjum stosunków zewnętrznych, powrócił do tutejszey stolicy.

Znaniomi nasi literaci, PP. *Bestużew* i *Rilejew*, mieli szczęście otrzymać od Najjaśniejszych Cesarzowych, *Elżbiety Alexiejowney* i *Maryi Federowney*, najwyższe zadowolenie, za wydaną książeczkę kieszonkową, pod tytułem: *Gwiazda Polarna.* — (z *Ruskiego Imwalida.*)

Rządzący Senat przez Ukaz okólny z dnia 19 Stycznia r. b. ogłosił, iż uznani zostali Konsulami: Niderlandzkim w Archangelu kupiec *Brandt*, Pruskim w Petersburgu *Karol Pflug.* (Z *Gazety Senackiej.*)

Z Paryża d. 12 Lutego.

D. 9 o godzinie 8 w wieczór przyjął Król deputacją od izby Deputowanych, którey Prezes *P. Ravez* oddał mu następujący adres:

“Najjaśniejszy Panie! Z najwyższemi uczuciami miłości i wdzięczności wierni W. K. Mcj poddani izby Deputowanych składają u podnóżka tronu hołd swojego uszanowania. Konieczność postanowienia podatków, włożyła na nas obowiązek odpowiedzenia spieszno życzeniom W. K. M. Pod stałem i oycowskim

Rządem wewnętrznym położenie kraju nie może być tylko się ulepszać; mądrość i męstwo władz, sprawiedliwość sędziów przysięgłych, których sumnienie żadnej nie zna boiaźni, zniszczyły wszystkie spiski i należącym do nich odjęły nadzieję bezkarności. Chrześcijańskiemu Królowi zostawionem było dzwignienie z gruzów naszych Świątyni. Dzięki Twej staranności, N. Panie, Religia nabiera coraz więcej zbawiennego wpływu i odbywa swoje obrzędy. Zawarte niedawno przez W. K. M. z Stolicą S. umowy przywróciły Kościołom naszym Kapłanów, i w krótkce nawet pracowita i uboga klasa ludu po wsiach doznawać będzie pociechy i pomocy, których tak długo była pozbawioną. Rachunkowość jest uporządkowana i Francya dowie się w krótkce o prawem użyciu oszczędzonych pieniędzy. Używa już owoców udoskonalającej się administracyi i pozostałe z r. 1822 40 mill. Fr. okazują wzrost skarbu naszego. I tak N. Panie, przez powrót do Religii i porządku używa nakoniec piękna Francya prawdziwej wolności i okazuje Europie jak publiczne nieszczęścia naprawianemi być powinny. Dla czegoż przykład terażniejszej naszej szczęśliwości i wspomnienia na dawne nasze nieszczęścia mają ginąć dla ościennego kraju, któremu ni podległości nie zaprzeczamy? Możemyż bez obawy patrzeć na niszczące go rozdwolenia i niebezpieczeństwa, które nam samem grożą? Przeznaczony od Opatrzności do zamknięcia otchłani buntów, dożyłś W. K. M. wszelkiej staranności dla odwrócenia od swoich ludów i nawet od Hiszpanii smutnych skutków buntu kilkunastu wiarobomnych żołnierzy. Lecz ślepy upór

odrzucił radę Głowy Burbonów. N. Panie! iesteśny Francuzami, żadna ofiara nie będzie przykrą Twemu ludowi, dla obrony powagi korony W. K. Mci, honoru i bezpieczeństwa Francyi. Do W. K. Mci należy stanować, a do nas wspierać wszystkimi siłami wspaniałomyślne przedsięwzięcie, dla przytłumienia bezprawności, przywrócenia Królowi rodu W. K. Mci wolności, zabezpieczenia spokojności Hiszpanii, ustalenia spokojności Francyi, i oswobodzenia wspaniałomyślnego ludu od iarzma uciśku, który niegdy przyłożył się do skruszenia naszych kajdan, i który stosownie do swoich życzeń i obyczajów od prawego tylko Króla swojego otrzymać może swoje urządzenia. Mężne W. K. Mci wojsko idzie na głos W. K. Mci z zapalem za chorągwią Lili, i t. d.

J. K. M. odpowiedział na ten adres tak następuie: "Z wielkim ukontentowaniem odbieram adres drugiej izby. Pozostanę wiernym moim obowiązkom; lecz cokolwiek bądź nastąpi, zawsze w ścislem połączeniu z objemą izbami starać się będą zapewnić szczęście Francyi i poszanowanie zewnątrz."

Król pracuje często z Ministrami. Wczoray zebrali się Ministrowie u Hr. Villele. D. 9 Ministrowie, Xze Talleyrand (nie potwierdza się zatem wieść, iakoby zabroniony mu był przystęp do Dworu) wielu Marszałków mieli u J. K. Mci posłuchanie. Przedstawionych także było kilku zagranicznych officerów, a między innemi Jenerał Quesada i Jenerał Rossyyski Langeron. — Ministerjum nasze zawrzeć miało z Posłami Austryjackim i Sardyńskim umowy.

Dziennik Goniec Francuzki wystawia w' przypuszczeniu wojny z Hiszpanią następujące wypadki: 1) Zostawiamy Anglii rolę, która przynależała się Francyi, to jest bycia opiekunką ludzkości; rolę wspanią, której nikt zastępować nie powinien. 2) Przymierze z Hiszpanią, które było naturalnym spadkiem Francyi, przejdzie do Anglii, a tym sposobem zniszczone zostanie dzieło Ludwika XIV. i przywrócony zostanie stan, jaki był pomiędzy krajami pod Dynastią Austriacką, 3) Angielskie Ministerium wciągnięte zostanie w wojnę przez narody i ta wojna stanie się wojną ludów. Rząd Angielski kieruje biegiem swoim podług ducha narodu i niepretenduje zrobić go mniemaniem narodu. 4) Ogłoszone przez lud Angielski mniemanie podwoi tęgość ludu Hiszpańskiego i niebezpieczeństwa zaczepiających go. 5) Wyniknie zapewne ztąd powszechna w Europie wojna, iak to Lord Liwerpool kilkokrotnie oświadczył. 6) Wojna z Anglią przywiedzie Francją o utratę reszty dawnych osad, a z nowych zakładów kto inny plon zbierać będzie. 7) Ulepszenie naszego skarbu i owoce naszej pracy i oszczędności zamiast ulżenia nam pozarte zostaną na polach Hiszpańskich.

Dziennik Sporów wyraża: Zdać się, iż życzenia nasze względem sprawiedliwej sprawy Greków, spełniły się już przynajmniej, co do pięknego półwyspu Pelopenesu, któryśmy oznaczyli, iako właściwe siedlisko przywróconey wolności oyczyzny Leonidasów i Milciadesów, i dołączając do tego opis opanowanej przez Greków twierdzy Napoléon d' Romania.

Z Perpignanu d. 3 Lutego.

Konstytucyjni Jenerałowie Rotten, Lobera i Milans zwabili korpus Misasa w zasadzkę, i gdy przechodził przez Parqueras około Girony uderzyli nań i zupełnie rozbili. Szczątki tego korpusu przybyły wczoray rano do Lano, gdzie zajęto kwatery dla 1000 ludzi i 100 koni. Misas, który tu przybył, odwiedził Jenerała Hr. Curial i prefekta i długo z nimi rozmawiał. Dziś rano odjechał na powrót do woyska swojego. Misas rodził się w San Gregorius niedaleko Girony, jest średniego wzrostu i nosi suknię z srebrnym galonem, stosowany kapelusz z złotemi sznurkami i piórami, pantalon, kolorowe pończochy i trzewiki.

Z Baiony d. 5 Lutego.

W ciągu tego miesiąca oczekujemy tu do 20,000 woyska różney broni, które zajmie stanowisko nad rzeką Bidasao. Magazyny dla woyska Pirneyskiego są już zapelnione i ciągle ieszcze zakupywana jest żywność. J. Królewicowska M. Xze Angouleme, jeneralisim trzech korpusów woyska, założy tymczasowo główną swoją kwaterę w Bordeaux, gdzie na początku Marca z naczynym orszakiem przybędzie. — Niedawno udało się z Tuluzy około 30 oficerów woyska wiary do Nawarry, co każe się domyślać, że Rejencyia w krótcie zbliży się ztamąd do granicy.

Od granic Hiszpańskich d. 6 Lutego.

Zamek Seo Urgel znajduje się w rękku Miny. Jenerał Romagnosa musiał go z braku żywności opuścić. Dwa

transporty, które tam Baron Eroles posłał, dożyć nie mogły.

Jenerał Karol Odonel wydał pod d. 3 b. m. z głównej swej kwatery w Malcarlos odezwę do swych żołnierzy, w której udziela im mowę N. Króla Francuzkiego i tak dalej mówi: „Upadło tyrańskie panowanie niewiary i buntu. Godny Naczelnik wysokiej Burbonów Dynastji rzucił z Paryża piorun, który zgruchocze owe w Hiszpanii panowanie. Hiszpania wzdychająca do swej Religji, Króla i zasad w krótkie drogiej te przedmioty posiadać będzie. Chwała bądź Bogu, rzetelności i cności! Miłość i uszanowanie dla mądrego Monarchy, który ucisnionym podaje potężną rękę! Błogosławieństwo wspinałemu narodowi Francuzkiemu, którego myśli i życzenia zgadzają się z naszymi! Braterstwo z wojskiem, które w krótkie na naszą weydzie ziemię, a którego przedań straż składać będziecie! Niechaj izdnosc i karnosc pomiędzy wami panuje dla dojscia do Madrytu, i zaprowadzenia godnego potomka niesmielnego Henryka IV. na łono kochanego naszego Monarchy Ferdynanda VII.”

Z Madrytu d. 3 Lutego.

Hr. Abisbal przysłał Rządowi pod d. 30 Stycznia z Sacedon i Buenta dwa doniesienia o swoich działaniach przeciw powstańcom. Wojska wiary w liczbie około 4000 piechoty i 200 jazdy z 3 działami zajmowały jeszcze d. 29 Stycznia Sacedon. O godzinie 4 z południa przybył Abisbal z swoim korpusem do mostu pod Annon na Tagu, rozpędził nieprzyjacielski oddział, który tego miejsca miał bronić i zajął między Annon i

Sacedon będący wielki wawóz. Krok ten zmieszał z początku nieprzyjaciela, ale w krótkie zapamiętał się i powrócił dla odzyskania tego klucza do jego stanowiska, którego broniła kompanią strzelców pułku Infanta Karola. Udało mu się przemagając siłą wyprzyć tę kompanię, ale zwycięstwo jego nie było długie, bo Jenerał Odali wyparł go i zabił mu wiele ludzi. Zaszła noc i nieprzyjaciel myślał o ustępie. Hr. Abisbal osadził nazajutrz miasto i posłał za uciekającymi kilka pułków jazdy, a d. 31 postanowił z całym korpusem ruszyć za nieprzyjacielem.

Podług dziennika *Expectador* Hr. Abisbal złączył się z Jenerałem Velasco, wojsko wiary cofnęło się do Orche i uwolniło swoich jeńców. Teraz jest w wszystkich kierunkach ścigane.

Jenerał Balasteros zaraz po swoim mianowaniu dowódcą Madrytu, wydał odezwę do osady. Później posłał rapport Ministrowi wojennemu, w którym mu donosił, iż poczynił potrzebne obwarowania i wojska tak urządził, iż na udarzenie w bęben będą w gotowości do boju. Chwali znajdujących się w Madrycie jenerałów, święty batalion partyotów i batalion młodzieży, które największą ochotę do drogi okazują. Na końcu prosi Ministra, aby wrócił go do jego urzędowania jako radcy stanu, ponieważ ustały powody, dla których mu polecone zostało dowództwo.

Deputowany i Bankier de Lys wyruszył na czele utworzonego przez siebie korpusu przeciw powstańcom i kilku szczęśliwych potyczek z nimi stoczył.

Na posiedzeniu d. 28 Stycznia przy-
jęły Stany na wniosek Deputowanego
Zulueta następujące z punkta: 1) Rząd
jest upoważniony do zamknięcia portów
naszych dla okrętów i towarów tych
Mocarstw, które przerwą z nami przyja-
cielskie stosunki; 2) Jest także upo-
ważniony do cofnięcia korzyści, które
im uchwałą d. 27 Stycznia 1822 w Kuba
dozwolone zostały.

Z Londynu d. 11 Lutego.

N. Król przychodzi do zdrowia, a
Xże Jorku już się przejeżdża.

Gazeta Dworska donosi o mianowa-
niu P. Vausittart Kanclerzem Xięstwa
Lancaster, o przeniesieniu Posła naszego
P. Wynn z Szwajcaryi do Sztutgardu, i
mianowaniu P. Vaughan Posłem w Szway-
caryi

Częste narady P. Canning z Posłem
Hiszpańskim dały powód do pogłoski, że
Hiszpanie zmienią konstytucyją swoją, i
że ta zmiana udzieloną zostanie Rządowi
Francuzkiemu, a jeżeli ona go nie zaspoko-
i, tedy Angliia wspólnie z Hiszpaniłą
działać będzie. Z wieścią tą porównać
należy następujący list z Madrytu pod d.
2 b. m. "Zdać się zachodzić zmiana w
publicznem mniemaniu, z czego czynione
są rozmaite domysły, a z tych najważ-
niejszym jest zbliżenie się umiarkowa-
nych do Comuneros, którzy ugodzić się
mieli: 1) na oddalenie terazniejszych
Ministrów; 2) utworzenie Ministeryium
z umiarkowanych i Comuneros; 3) no-
we Ministeryium rozpocząć ma układy
z Anglią względem niektórych warun-
ków zmierzających do utrzymania po-
koju, czyli zmiany konstytucyi." — Z
Paryża donoszą także o zmianie teraz-

niejszych Ministrów Hiszpańskich i o po-
jednianiu się umiarkowanych z Comunero-
ros.

Morning - Chronicle pisze o zgroma-
dzeniu, na którym uchwalona bydz ma
składka dla Hiszpanów i Portugalczyków,
w celu opatrzenia obu narodów w broń i
inne wojenne potrzeby.

Zapewniają, iż w króćce zawarty
zostanie rozeym między Hiszpaniłą i po-
łudniowey Ameryki osadami. Za pod-
stawę do niego podają: że prawa i u-
rządzenia ostatnich uznaniem będą, z
zastrzeżeniem jednak korzyści handlo-
wych dla Hiszpanii, do których i An-
gliia ma należeć.

Pokoje w Windsor, w których ze-
szły Król mieszkał, zostały przed 3 mie-
siącami na nowo urządzone i przyzdo-
bione. Mówią, iż terazniejszy Król
mieszkać w nich na wiosnę będzie.

Z Rio - Janeiro d. 17 Grudnia.

Koronacyia Cesarza Don Pedro od-
była się d. 1 b. m. z wielką uroczystością
i radością ludu. Zabawy publiczne cią-
gnęły się przez dni dziewięć.

Wyrok CesarSKI z d. 11 b. m. na-
kazuje z powodu oświadczenia Stanów
Lizbońskich i konieczności przygotowa-
nia się do wojny z Portugalią, sekwe-
stracyą 1) wszystkich towarów w ma-
gazynach państwa do poddanych Króla
Portugalskiego należących; 2) podob-
nychże towarów znajdujących się u
kupców; 3) wszelkich własności w sto-
licy i kraju; 4) Portugalskich okrętów.
Wyjęte tylko są od sekwestru akcyie
banku narodowego, Cesas de Seguro i
kopalnie żelaza w Villa de Socorocaba.

DODATEK DO N^{ro} 18. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 2 MARCA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

Na posiedzeniu Publicznem Towarzystwa Naukowego z Uniwersytetem Jagiellońskim połączonego dnia 15 Lutego 1823 r. J.W. Sebastian Gindler Zastępca Rektora zdał sprawę z rocznych czynności tegoż Towarzystwa w następujący sposób:

PRZEŚWIETNA PUBLICZNOŚCI!

Posiedzenie dzisiejsze przypomina nam założenie naszego Towarzystwa Naukowego, im liczniejszą zaszczyca się Znakomitego Słuchacza obecnością; im więcej zgromadza do tej Świętyni dostojnych Sędziów, dobrego smaku, tem jawniey dowodzi, przyznana ziemi naszej Klassycznosc, samym talentów szacunkiem, i tem mocniej wytrwać w chwalebnych pracach, oraz do zamierzzonego kresu, coraz skwapliwiey dążyć zaleca wszystkim Oświeconia Miłośnikom, choćby pożądana dla nich sława, przენiewierzyć się im miała.

Chcąc odpowiedzieć dziś powołaniu, istotne szczęście na udoskonaleniu umysłowem opierając, starać się będą, wykazać prace naszego związku, poświęcone zgłębianiu prawdy, i ogólnym Umiejętnościom, a oraz odznaczyć wdzięczności pomnikiem, Dobroczyńców Nauki dzwigających, i wspomnieć z niejaką chlubą te dary, które Oltarzowi,

widokom Oyczyzny i dla dobra ludzkości niewątpliwe pożytki zabezpieczać zwykły.

Puszczając się atoli w zawód tak ważny, nie wiem, czyli mam dokończyć zapalu, który na łonie swobodnego pokoiu, przyczynił się do wzrostu Nauk i Kunsztów, ciągle doznających w Jagiellońskim Uniwersytecie Łaskawości i Wspaniałości Nayaśniejszych tej Krainy Opiekonów, czyli z uwielbieniem dzielności miejscowego Rządu, nie muszę przyznać skutecznęy zachęty i podniesionego popędu ku powszechnemu dobru, samey Głowie Rzeczypospolitey, zwłaszcza, że Imie Stanisława Hrabiego Wodzickiego, cnotami wzorowego życia i ufnością Monarchów ozdobione, z pomysłnością i znaczeniem naszej Akademii, w naysciślejszym stoi związku, gdy Mąż ten charakterem Naczelnika, z charakterem uczonego, tak przykładowo w Osobie swojej zjednoczył, czyli narzeczcie nie należy mi przekonywać Publiczność, że Towarzystwo w celu zbogacenia Polskiej Literatury ustanowione, rozsiewając z stosownemi uwagami zjarsną czystęy Obyczajności, kojarząc wszystkie zdania z duchem Narodowego Obywatelstwa, jest w pewnym względzie nowego rodzaju szkołą, która i upłynionych czasów rozległą starożytnosc i i w obecney chwili nabyte światło, ni-by Matka o godne siebie dzieci naytroskliwsza, swoimi piersiami ogarnia, a-by z nich zdrowego i posilnego pokarmu, jedynie dla doyrzalszych spóte-

czeństwa członków udzielać, a kwitujące łatwość pożywnym napoiwszy sokiem z font niewinności, na pole cnoty przeprowadzać mogła.

Jezeli ubieganie się o zasługę, w tem pierwszą nagrodę zamydła, iż Woli i Mądrości Świata hołdując, mniema dopełniać wyroków samy Opatrzności i obowiązków swego przeznaczenia, słusznie na prace Towarzystw moich, szlachetne ich serca znając, żądano nie rzucę kwiatu, w tem przekonaniu, iż to umyślne milczenie, najlepiej się pogodzi z ich zasługami skromnością.

Ani do Ciebie Jaśnie Wielmożny Prezesie Senatu, zapraszając Cię do piastowanego ciągle w gronie naszym Urzędu, osobnego nie zabieram głosu, bo wiem dobrze, że wymowa ludzka jest za słabą do uczczenia prawdziwej Cnoty, i że Ty pilnując raz obranego toru, najlepiej przeważnemi czynami, sam siebie pochwalisz.

Zwracając przeto mowę moją do uryczystości, którą obchodzimy, zatrzymam w krótkości uwagę nad korzyściami z połączonej pracy Towarzystw wynikającymi.

Podobieństwo ludzi do ludzi, we wszystkich Świata wiekach dziełami poświęcone, równa się żywiolom urodzajnej ziemi, a jako ta bez niebieskiej rosy, bez szczególniejszey uprawy, pomimo właściwej sobie płodności pożytecznych roślin wydadź nie zdoła, tak plemię panujące wszystkim stworzeniom, zwyciędłoby w gnusności, gdyby wynalazki trudem okupione, dzieła z przemysłu i natchnienia czerpane, nie ćwiczyły jego dowcipu i nie krzeszały w niem najdzielniejszey władzy, która jest czystym rozumem i podstawą jego znamienitości.

Zdarzają się wprawdzie, czasem wyjątki, iż uprzywilejowany geniusz, gorąc dojrzałością nad współzyciami, jest niejakó słońcem świata, przecież wszystkie narody razem i pojedynczo, muszą przechodzić drogę prostego wychowania, a jaśniej mówiąc, każdy z osobna, potrzebuje wprzód obeznać pamięć swoją ze skarbami dawniey cenocnini, wprzód myśli wyteńczyć i posunąć

musi, mocą nabytego wyobrażenia, nim poprzedników naśladować, obierając stając, lub ich za sobą zostawić potrafi.

Taka to kolej rozwinęła szersze pojęcia granice, poświecając i osmielając nadzieje do szukania nowych łupów w Krajinie umiętności; iey to jest skutkiem, iż spostrzeżenia nad tajemnicami Nieba, przez Newtonów, Dekartow, przez naszych Koperników, Poeboutów, Sniadeckich, poczynione, rozeszły się i pomiędzy ludzi, żądną rachubą swych mniemań nie sprawdzających, ząd idzie, iż ani Matematyka, ani skrytości przyrodzenia, nie należą więcej do cudów, jakimi Wulkan, chodzące trójnogi za czasów Homera pokrywał. Odtąd sztuka nawet Hipokratesa, zaczyna rozumować jaśniej, wykorzystując z większą pewnością choroby, a pomagając sobie Nauki, za ścisleyszych przybrawszy Sprzymierzeńców, ulgę cierpiącym w boleściach przynosząc, powierzono sobie życie, aż do zamierzonego od Natury kresu, ile to bydy może utrzymywać usiłuje.

Same wulsioney imaginacyi płody, których istota bawi i uczy, snują się nieprzerwanym pasmem od niepamiętnych czasów, lecz nabierają w każdym wątku, piętna większego poluru, iakoż od Greków, rozkrzewione u nich Nauki, przeszły do zwycięzkiego Rzymu, ale Cycero ożywiony duchem Demostenesa, gwałtownie jego pioruny, otoczył błyskawicą i Molestatem, a Horacy idąc za Pindarem, Wirgili zaś naśladowując Hezydodów, zawsze na znajomsze obrazy zarzucali Cypryyską taśmę nowych wdzięków, i budząc późniejszym echem swej sławy, szczęśliwie lutnie słodkich Torkwatów, prawych Kochanowskich, głębokich Miltonów, filozoficznych Szyllerów, pomogli w dzisiejszym rzeczy postępie do układu poezyi romantycznej. Wielu uwielbiają gdy inni ganią, wszyscy jednak uważają, jako wiernego słomacza Natury, pamiętek średnich wieków, przesądów, oraz namiętności i wzruseń serca, gdyż ona na przemian, iuż używa słodkich i uymięających, iuż wzniecających i roz-

noszących ścisłą wyobrażeń, wreszcie skłonności do rozrywki, przeistacza na dumania rozbiorowe, umysłowi nayspożyteczniejsze.

Takie i tym podobne zmiany w różnych gałęziach Nauk i Umiejętności, naykrócej tutaj dotknięte, udowadniają i okazują pewną władzę, która niedozwala usiłowaniom i chęciom ludzkim w jednym pozostać stanowisku. Postęp zatem oświecenia, w nieustannej prawie będąc działalności, posuwa uczucia dalej, rozszerza przestrzeń wiadomości i zaprzęta dusze nasze głębszem coraz rozumowaniem.

Do ludzi przeto Naukami i Umiejętnościami zajętych, do ludzi, którzy zamiłowawszy Nauki, i Umiejętności, onym się oddali, onym się poświęcili, błędy różnego kształtu wytypić, powszechny dla prawdy wyiednywać szacunek, na chwałę i korzysć swego Narodu pracować należy.

Każde więc Towarzystwo uczonych, składające się z przyjaciół Krajowej literatury, powodowane powszechnego dobra celem, zajęte widokami Ojczyzny własnej, powinno nigdy z oka niepuszczać szczęścia ogólnego, powinno kierować opinią ku zachowaniu publicznego porządku, powinno okazywać gośdność swoją, przez chętnę zrzeczenie się miłości własnej, wreszcie powinno ciągłą usilnością i wytrwałością udowodnić, iż się zawiązało z ludźmi wytrawionych, z ludźmi mających prawdziwie i stale na celu wzrost Nauk, i z nim ściśle połączone Kraiowe dobro.

Je Towarzystwo Naukowe z Uniwersytetem Jagiellońskim złączone, położyło zasług w sprawie Oświecenia, o tem Sąd Publiczności, wyrokować będzie. Nie wchodząc przeto w uwagi nad nad rozprawami tu czytaniem, wspomnę podług zwyczaju ich esnowę i wystawię wierny obraz szczegółów, tego roczne dzieje Towarzystwa składających.

Kollega X. *Floryan Kudremicz* Pisma S. Professor, czytał część pierwszą Okresu drugiego, rysu Historycznego, wykładu Pisma Świętego, o sposobie jakiego używali SS. Apostołowie, a potem

przystąpiwszy do Ojców Apostolskimi zwanych, okazał, że Autor listu pod imieniem S. Barnaby, trzymał się sposobu Allegorycznego w wykładzie Pisma Świętego.

Kollega *Felix Słutwiński* Professor Prawa Kościelnego, czytał Rozprawę o powadze Księgi prawa Kościelnego, *Corpus Juris Canonici* zwanej i o niezbędnej potrzebie stosowania w właściwych przedmiotach Ustaw Cywilnych do Ustaw Kościelnych. Zaczawszy rzecz od wyvodu początków prawa Kościelnego, zastanawiał się nad dalszemi i bliższemi jego zasadami oraz nad pewnością i prawdziwością tych zasad.

Kollega *Wincenty Darowski* Referendarz przy Senacie Rządzącym, obrawszy sobie za przedmiot, opisanie Instytucyi Sądu przysięgłych (*Jury*) w pierwszej odczytancy połowie rozprawy swojej, przebiegłszy dzieje Procedury Kryminalnej od naystarożytniejszych Narodów, aż do dni dzisiejszych, wykladał źródło powstania tej Instytucyi, w rozbiórce jej historycznym, wymienił wszystkie odmiany, jakim od początku, aż do dzisiejszych czasów ulegała, a nakoniec wszystkie noty charakterystyczne tej Instytucyi wyłożył.

Kollega *Adam Powstański* Prorektor w pierwszym Oddziale Liceów u S. Anny w odczytancy w przedmiedzeniu części pierwszej Rozprawy o Archiwum Polskiem, wykazując iż one jest skazówką urzędową Narodowości polskiej oraz wymieniając Pisarzy, którzy tym się zajmowali przedmiotem, wywoził potrzebę upowszechnienia wiadomości o naszych Starożytnościach, i dostateczniejszego z nimi się oswojenia. Okazując zaś obecny stan tegoż Archiwum z Urzędowych Rapportów, podał główne rysy historyi onego, z Wykazem dawnych i niedawno przeszłych ubytków, pomnożenia i zgromadzenia go w jednym gmachu. Wymieniwszy rodzaje i gatunki, rozmaitych Aktów, dał o nich wiadomość, od jakiej do jakiej daty są doprowadzone, które z nich są ważniejsze i starożytniejsze, jakim językiem i charakterem pisane i t. d. — Nakoniec podał rysy ważniejszych i bardziej in-

interesujących szczegółowych wiadomości, o Metrykach tak publicznych, jako też, sekretne mi zwaných.

Kolega *Sixtus Lewkowicz* Chir: prak: w Uniwersytecie Professor, nadmieniwszy w krótkości o przykrościach i cierpieniach rozmaitych, na jakie osoby płci żeńskiej, w ten czas kiedy chlubnego Macierzyństwa przywileju dostąpić mają, wystawionemi podczas bydź zwykły, mówił o środkach służących ku przyniesieniu im ulgi, i przedstawił rzecz o poprawie przez siebie ułożoney łóżka do tych okoliczności zastosowaney. Gdzie idzie o ulgę, o pomoc, o ratunek cierpiący ludzkości, tam wszelkie wyszukiwane sposoby, skoro są stosowane i doświadczeniem stwierdzone, do chwalebnych i szczęśliwych należą usiłowań.

Kolega *Franiszek Kostecki*, wysłuchony w Uniwersytecie Medycyny Professor, czytał Nekrolog ś. p. *Wincentego Schastera* Fil: i Medycyny Doktora, i teyże Professora w Uniwersytecie wysłużonego. Zaczawszy od lat jego młodości, wystawił go jako pilnego, szanującego swą Zwierzchność i skromnego młodzieńca. Powiedziawszy o pierwszych onegoż w powołaniu Akademickim pracach, wystawił potem rys jego jako Professora i Doktora w Wydziale Nauk Lekarskich, za powrotem z obcych Kraiów, dokąd dla rozszerzenia swych wiadomości kilkoletnie odbywał podróże. Pokazał że jako Professor, równie pilny i usilny, iak i przychylny dla uczniów, przejęty ważnością przedmiotu, z przynależytą, dla korzyści uczących się, w wykładaniu swej Nauki zajmował się gorliwością. Dowodził, że iako Doktor, acz sam z budowy swego ciała fizycznej, często cierpiący, poświęcał się przeciw przez prawdziwe dla ludzkości uczucia, ratunkowi cierpiących, zanosił chętnie pomoc i ulgę, połączone z potrzebą dla chorego pociechą. Kto się sam cierpieć nauczył, ten i w cierpieniu drugich wchodzić, ratować, wspierać, czy ocierać, nędzę i cierpienia łagodzić, kość i potrzebną wzmawiać spokojność najsłabszy częstokroć potrafi.

Kolega *Korol Hub* Professor Matematyki wyższej, czytał rozprawę o początkach *Jeometryi Analityczney*, wzięwszy za zasadę *Jeometryi Analityczną* koła, zamierzył sobie uczynić niektóre uwagi, nad niedogodnościami wynikającymi z niesymmetrycznego kształtu dwóch zrównań na linii prostej, w przestrzeni powszechnie przyjętego, i okazać, że wszystkich unika się z łatwością, przez wprowadzenie jednego jeszcze współczynnika, oraz dopatrzeć tych początków, rozwiązaniem dwóch nowych zadań, o płaszczyźnie i linii prostej, nieodbitcie potrzebnych do zrozumienia twierdzeń o własnościach średnic *Ellipsoidy* przez Pana *Charles* w *Tomie III. Korrespondencyi Szkoły Politechnicznej*.

Kolega *Roman Markiewicz*, Professor Fizyki czytał Rozprawę o *Elektro-Magnetyzmie* wykładając to nowe odkrycie *Erszteda*, przytaczał pierwsze doświadczenie samego *Erszteda* i późniejsze *Berzeliusza*, *Pikteta*, *de la Reve*, *Gilberta*, *Arrago*, i przez siebie sprawdzone, niektóre ważniejsze, mianowicie całą teorią *Ampera*, iako dotąd naywięcej interesującą, rozbierał w szczegółach swoich i rozwijał, czynił nad nią swoje uwagi, i wnioski, iakie z niey wyciągać się dały. Cały ten wykład poprzedziła teoria doświadczeń i usiłowań podjętych przez uczonych, aby płyn *Elektryczny*, *Galwaniczny* i *Magnetyczny*, zbliżyć do siebie i okazać, że te istoty są jedney i tey samey natury, wczem dotąd *Amper* naysłabiej wystąpił i z swoimi posunął się spostrzeżeniami.

Kolega *Józef Łęski* Professor *Astronomii* czytał rozprawę o mierzieniu wyniesienia miejsc ziemskich nad *Oceanem*, za pomocą *barometru*, z zastosowaniem do miejscowości krajowej. Okazywał najprzód związek tey rozprawy z poprzedzającymi, w których była rzecz o długości i szerokości *Jeograficznej* miejsc, czyli o ich dwóch współrzędnych. Wyznaczenie trzeciej współrzędnej podane przez Pana *Laplace*, w jego *Mechanice Niebieskiej*, dopatnia ważne, mówił on *Astronomiczne* zadanie ściągające się do udoskonalenia *Jeografii Matematycznej*.

Rozwijając to ważne zadanie, czyni zastosowanie do Krakowa, do gór Karpackich, Babicy góry, Kolbacha od Krywanu, i t. d.

Kolega Felix Radwański Senator Replitey, wystawiwszy już dawniej zasluz i skarozynego w rzeczy budowniczej Pisarza Rzymskiego Marka Pollinowa Witruwiusza i stopień, w jakim się ta sztuka za czasów Cezara w Stolicy Swiata znajdowała, zaczął jako swój przedkład porównyując z textem łacińskim, od przedmowy do pierwszej Xięgi jego budownictwa, w której dzieło swoje Cezarowi poświęca, potem odczytał tym sposobem tłumaczenie Rozdziału Igo z Iwszej Xięgi, gdzie Autor mówiąc o Naukach potrzebnych Budowniczym, wyciąga oraz po nich najsłabszy moralności, aby się stali godnymi swojego szlachetnego powołania.

Kolega Julian Czermiński Professor Historii czytał rozprawę zamykającą dzieje młodości Jana Kazimierza, aż do powrotu z obojczy, służącą za wstęp do Historii tego Króla. Oznaczył najprzód potrzeby potrzebne do pozyskania Imienia Wielkiego Męża, wystawił potem obraz stanu Polski w Epece dziecinnego wieku Jana, i rysy Bohaterstwa Przodków Jego, jako wzory do naśladowania, czynił daley uwagę nad Instrukcją przez Ojca Orchowskiemu daną, przy wyjeździe na Nauki do Akademii Krakowskiej, przytoczył z istniejących tej Szkoły głównej pamiętników, w jakich się ćwiczył naukach i jakie dał swego w nich postępu dowody. Zastanawiając się nad Instrukcją, jaką dał Ojciec Synom wyjeżdżającym za granicę, wyczerpnął dobitne rysy malujące charakter Polaka, wróżące przyszłą wielkość Jana, wyjaśniwszy powody przedkiego przywołania do kraiu, zakończył rzecz przytoczeniem, jak świetnie powitaniami byli Synowie przez Matkę za swoim do domu powrotem.

Kolega Józef Soltykowiec wysłużony w Uniwersytecie Professor, czytał dalszy ciąg rozprawy nad przyczynami uwłaczających Naukom mniemań, odradzających się w różnych wiekach swiata. Okazawszy już w tem co poprzedzi-

ło, iak Organizacyia ciała społecznego pod wielorakimi względami uważana, główną bydź może sama przyczyną zlego zarzucanego Naukom, a razem przeszkodą do doprowadzenia ich na stopień przyzwoitey im doskonałości, wyłożył, w tym dalszym ciągu, ile i przez co uczeni także przyłożyć się mogli, do ściągnięcia na Nauki i samo Imię uczonego, krzywdzących zarzutów i poniżenia. Rozwijając tę osnowę, dał opis uczonego, a usprawiedliwszy go obszernie i tym sposobem rozróżniwszy prawdziwie uczonych od samozwańców i przywłaszczycielów tego zaszczytnego nazwiska, przez których naywięcej cierpią nauki, a oraz powstających za naszych czasów nowotnych Sofistów i Sceptyków mniemania, zaprzeczając równie Naukom i społecznościom wszelkiej doskonałości, błędami bydź okazawszy, wystawił następnie wady, przez które ludzie nawet prawdziwie uczeni, podali niejakos słabszą stronę ludzkiej mądrości, na pociski tych wszystkich, którzy mogą mieć iaki powód do nienawidzenia swiata. Takowemi zaś wadami w uczonych, dobru i szacunkowi Nauk szkodliwemi dowodził najprzód Niezgodność obyczajów z Nauką, albo niemoralność w samey Nauce, za drugą wadę uznał pychę literacką obiawiającą się w dogmatyzmie wprowadzonym w Nauki przez niektórych, już w zawziętey nienawiści, już w zuchwalstwie przywłaszczania sobie zdania o rzeczach nigdy dla rozumu ludzkiego nieprzystępnych. Za trzecią wadę poczycywał Pedantyzm, już w połączeniu z lekkomyślnością, już w związku z dumą lub z próżnością narzucający natrętnie zasady i opinie na społeczność z Mistrzowską powagą, bez względu częstokroć na zbieg okoliczności, potężny w swych skutkach na pożytek lub szkodę wpływ mieć mogących.

Kolega Jerzy Samuel Bandtkie Bibliotekarz i Professor Bibliografii w Uniwersytecie, czytał w krótkości rys historii Drukarń, o naypierwszych drukach i officynach drukarskich w Polsce.

Jerzy Chrystyan Arnold Med: Dr. Członek wielu Towarzystw uczonych i

Uniwersytetów, którego imię znane jest w Literaturze Polskiej, z tylu pięknych rozpraw, uwieczniających hojność Monarchów Polskich na rzecz Nauki Lekarskiej, nadesłał Towarzystwu naszemu Zyciopismo Mateusza Littauer Worbek, nadwornego Lekarza Władysława IVgo i połączył z nim pamiątniejsze wypadki owego czasu, tyżące się Króla, wielu przeważnych w Ojczyźnie Osob, a nadewszystko ówczesnych obyczajów Narodu naszego.

Kolega Jerzy Samuel *Bandtkie* rozprawę tę na Posiedzeniu Towarzystwa odczytał.

Kolega Paweł *Czaykowski*, Professor Literatury, obrawszy sobie za przedmiot zasługi Akademii Krakowskiej, wystawił w poemacie obrazy zdobiące Salę Jagiellońską, i przechodząc ważniejsze dzieła Oświecenia Polskiego, które nawięcej wpływało na chwałę i szczęście Ojczyzny, uwielbił nowymi pomnikami rzeczy godne pamięci i imiona Mężów Nauką sławnych.

Kolega Wilhelm *Münich* Języków Orientalnych Professor, ufatwiając Uczony Niemieckim sposobność poznania Literatury Polskiej, puścił się chlubną dawną Janockich i Braunów drogą i czytane po dwakroć uwagi nad celniejszemi Poetami Kraju naszego, drukiem za granicę w języku Niemieckim ogłosił.

Przyjętym postępując porządkiem, oświadczyć muszę, iż osmy Towarzystwa rocznik jest w druku, a oraz winien jestem wymienić dary, jakie w tym roku Towarzystwo nasze odebrało. Szczupła nader jest wprawdzie ilość uczynionych Towarzystwu ofiar, bo tylko W. Kuczkowski Doktor Medycyny przysłał dzieło od siebie wydane o epidemicznem zapaleniu oczów, i W. Adam Rudnicki Med: i Chir: Doktor, Fizyk Miasta Warszawy złożył do Biblioteki dostarczenia nad Wodowstrętem czyli wściekliczną. Dzięki niech będą Dawcom, za ich przychylnę dla Towarzystwa chęć, pomoc i ratunek cierpiącym, rzeczywiście przyniesione, nacylubniejszą i nayprzyjemniejszą będą ich usiłowań i pracy nagrodą. Lecz nie te tylko są dary, ofiarowane Towarzystwu, Biblioteka, któ-

ra Towarzystwu ś. p. Walenty Litwiński odkazał, jest znamięnitym bardzo i szacownym darem; korzyści stąd dla Nauk i uczących się nayzaszczytniej uświetnią pamięć dającego. Kto kocha Nauki, kto im się oddaje, ten umiera z niemi, lecz często nie dla nich. żyjącym to tylko w ciemności jest, zdaje się własnem, aby kończąc życie, z ostatnim powiek zawarciem, zamknęli one i po raz ostatni dla światła.

Do smutnego wypadu mi przyszedł teraz z kolei przedmiot, o stratach jakie Towarzystwo nasze przez śmierć w swych członkach poniosło, mówić przykra nastęrcza mi się potrzeba. Umarł J. X. Bonifacy Garycki Fil. S. T. i O. P. D. wysłużony w Uniwersytecie Pr. f. Towarzystwo nasze straciło swego Członka, ia żałuję nadto straty mego w pierwiastkach powołania Akademickiego, Professora i Rządcy. Umarł Jgnacy Linhardt. Medycyny Dr. i Prof: w Uniwersytecie, gdy Towarzystwo załuię, iż straciło w nim swego Członka, ia ubolewam jeszcze nad stratą Kolegi w Medycznym Fakultecie. Umarł Walenty Litwiński O. P. D. i Prof: w Uniwersytecie, były Rektor, oraz Towarzystwa naszego Prezes, w powszechnym dla całego Towarzystwa żalu, ia żałuję razem straty Męża z wielu miar czci godnego, Kolegi tudzież byłego meiego Przelozonego. Pierwszego rys życia i prac w stanie Nauczycielskim dziś czytać będzie Kolega *Soltyskowiez*, oddać hołd zasługom i talentom Litwińskiego, ocenić prace Linhardta zostawione jest usiłowaniam w ciągu roku następnego Kolegom, którzy będą chcieli mieć tę przyjemność uświetnić pamięć Imion tych Mężów.

Taka jest w czynach ludzkich kolej, iż gdy śmierć z fizycznego porządku nieuchronna, żalem i goryczą przeraża i napawa umysły i serca nasze, zrywając i targając nayprzyjemniejsze i nayswiętsze związki, w nowych stosunkach, w które wchodzić zwykliśmy pociechy i naciako wynagrodzenia szukamy, Towarzystwo przeto nasze zapełniając opuszczone, że tak powiem miejsca, wzwalo i zaprosiło do grona swego, na członków czynnych. W W. Józefa Pe-szkę Nauczyciela w Akademii Szruk na-

Jobnych, Michała Stachowicza, Nauczyciela Rusoików w z. Odd: Lycei S. Barbary, a na Członków Korrespondentów W. W. Adama Zurkowskiego Radcę Nadwornego Nays: Cesarza Wszech Rossyy. Króla Polskiego, Orderów S. Włodzimierza S. Anny i S. Ludwika Kawalera, Sekretarza przy J. W. Senatorze Hr. Nowosilcowie Konserwatorze tuteyszey Akademii, Józefa Frankowskiego Obywatela Król: Polskiego, Litrowa Prof. i Dyrektora Obser: Astronomii w Uniwersytecie Wiedeńskim. Piotra Ba tynowskiego Sędziego Trybunału I. Instancyi W. M. Krak: Wincentego Gawareckiego Prokuratora przy Trybunale I. Instancyi Woiewództwa Plockiego. Adama Powstańskiego Bil: i O. P. D. Ord: S. Włodzimierza 4 Klasy Kawalera, Prorektora I. Oddziału Lycei u S. Anny, Szczepana Humberte Budowniczego tuteyszego i X. Jana Mastelskiego Nauczyciela Religii w Iwszym Oddziale Lycei. Burs Jeruzalem i Philosphor: Seniora.

Ten jest rzetelny, tegorocznych czynności Towarzystwa naszego obraz, i ki dopiero miałem honor Prześwietney Publiczności w krótkości przedstawić. O użyte zności prac naszych stanowić, do Jey należy Sądu. Z usilnością poświęcać się, jest czynem od zamiaru stowarzyszenia się naszego nieoddzielnym, i ten jest jedyny i nays pewniejszy środek, abyśmy w obec uczonego pokazali świata, że Nauki są istotnie przedmiotem prac naszych. Łączmy się przeto z prawdziwą gorliwością i pracowitością, abyśmy iak nayuroczyściey ulowodnili, że Towarzystwo nasze z Uniwersyterem Jagiellońskim połączone, do tego zawsze dążyło i dąży, aby rozszerzać Nauka i Umiejętności światło, zapewniające i utwierdzające porządek i spokojność społeczności, dobro, szczęście i chwałę kraju, a tak żebyśmy iak naysławniey pokazali, że do naygorętszych zyczeń naszych należało i należy z naygłębszem dla Naysiańszych kraju naszego Prorektorów uszanowania hołdem, Jch Wielkim i Dobroczyнным odpowiadać zamiarom.

Z Bruzelli d. 14 Lutego.

D. 8 przybiegł tedy gońcem Rossyjski polowy Strzelec Beluszef. Od tygodnia niema dnia, żeby tedy nie przebiegło kilku gońców.

Dziennik tuteyszy Wyroczenia wieść, iakoby w przypadku wojny między Francją i Hiszpanią woyska Niderlandskie rozciągnęły kordon na granicy południowej, mieni bydź nie zasługującą na wiarę. — Tenże dziennik donosi, iż wszystkie woyska Francuzkie z nad granic wyruszyły do Pireneow. Po miastach pozostały się tylko zakłady.

N. Król nasz udzielił Kapitanowi Francuzkiego okrętu Julia, P. Dess, order Niderlandski Lwa, za szlachetne wyratowanie z rozbitego Hollenderskiego okrętu Kolumb 92 ludzi.

Naywiększe ciepła i stopnie zimna.

Dnia 19	Stycznia 1823	stopni zimna	— 5,
— 20	.	.	— 3, 6
— 21	.	.	— 2, 0
— 22	.	.	— 4, 8
— 23	.	Stopni ciepła	† 3, 6
— 24	.	.	† 5, 1
— 25	.	.	† 4, 1
— 26	.	zimna	— 0, 4
— 27	.	ciepła	† 1, 2

Doniesienie Literackie.

Następujące trzy pisemka wyйдą z druku za Subskrypcyą, iako to: 1. *Allegoryczne Karykatury, czyli rozmowa między Mustym i jednym Rają w Areopagu w Atenach,* przez Autora Rachunku Deymalnego. — 2. *Charakterystyka Uczonych z professyi, chudych i niedznych, Sta-wunych i słabych, czyli krótki rzut oka na Uczonych w nayznaczniey zych Narodach od Homera i Sokratesa aż do Wielkiego Generala, którzy się względem dobra Ludzkości zasłużyli,* przez Autora początków Miernictwa dla dwunastoletnich chłopcow. 3. *Pienie pochwalne i dziekczynne dla Szlachty polskiej za uspaniałomyślne gościnne przyjęcie Duchownych po francuzkiej Rewolucyi,* przez Autora pisma o szaczeniu Krawiey Ospy. — Przy każdym z tych pism na czole będzie portret Autora (wszystkie te trzy pisma są z oryginalnego Rękopismu Autora przelozone przez A. M. S.) Na żądanie Subskrybentów któr, ch imiona będą wydrukowane, edycya będzie na pięknym papierze nowym drukiem, cena Subskrypcyi jest Złp. 4 i trwać będzie do dnia 17 Marca r. b. Odbiera się Subskrypcya codziennie zrana od godziny 7 do 8. u X. Jassen w

I. Gminie Nro 213, a przez inne godziny dnia u P. Gertnera w II. Gminie Nro 30. Subskrypcya nie idzie na każde pismo z osobna, ale na wszystkie razem.

W e z w a n i e

Były Autor Praw z Dw.....ch Woiewództwa Kaliskiego, nazwiskiem L. St.....-ski, wezwany jest, aby uiszczył się w swoich obowiązkach względem podpisanego, inaczej całkowite jego nazwisko i oco rzecz będzie przymuszony byłby ogłosić.

Serzy Florer.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę d. 2 Marca dana będzie Opera w 2 aktach: *Angiolina*.

We Wtorek dnia 4 Marca, na Benefis Ignacego Romanowskiego daną będzie wcale nowa Komedia w 1 akcie, wierszem oryginalnie, przez A. L. Dmuszewskiego napisana: *Bayki Krasickiego*, czyli: *Puścizna*. — Poczem nastąpi ulubiona Opera w 2 aktach: *Zamek na Czorsztynie*, czyli: *Boimir i Wanda*.

We Czwartek zaś, d. 6 Marca, daną będzie nowa i na żadnym teatrze dotąd jeszcze nie grana Komedia w 3 aktach oryginalnie wierszem napisana, pod nazwiskiem: *Pielgrzym z Tęczyzna*, czyli *Obraz Dobroczyńcy*.

D O N I E S I E N I A.

W dniu 14 Stycznia r. b. zmarł tu w Krakowie przy ulicy Floryjańskiej pod Liczbą 537 W. Paweł, Klemens dwojga imion Koźmiński, podpisany, Rezolucją Wysokiego Trybunału pierwszej Instancji Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu pod dniem 24 Stycznia r. b. Nr. 200 wydaną, nieobecnych, i ani z imion, ani z miejsca mieszkania niewiadomych Successorów ustanowiony Kurator ma honor niniejszym uwiadomić Prześwietną Publiczność o tym, wzywając iak najuprzejmiej, każdego w szczególności, aby był łaskaw donieść podpisanemu o miejscu urodzenia zmarłego s. p. Pawła Klemensa Koźmińskiego, i o jego krewnych. — Wzywa oraz Successorów jeżeliby się gdzie którzy znajdować mogli, aby do spadku zgłaszali się, lub podpisanemu potrzebną informacją, albo Legitymacją nadesłali. — W Krakowie d. 25 Lutego 1823 r.

Wojciech Szarzyński,

Sekretarz Tryb: I. Inst: Wolnego Miasta
Krakowa i jego Okręgu, Kurator nieobecnych
SS. s. p. W. Pawła, Klemensa Koźmińskiego.

Kmienica przy ulicy Brackiej pod Nrem 249 sytuowana nie dawno kompletnie wyrestaurowana do W.W. Chomentowskich ostatecznie należąca, jest z wolnej ręki do sprzedania, o cenie i warunkach nabycia dowiedzieć się można u właściciela Kamienicy przy ulicy Brackiej pod Nr. 252.

Podpisany Komornik przy wszelkich władzach Sądowych Rzplitey Krakowskiej uwiadomiasz Szanowną Publiczność, iż d. 4 Marca r. b. 1823 o godzinie 9tej ranney na Kazimierzu przy Krakowie w domu pod L. 32 odbędzie się licytacyia publiczna wydzierżawienia dochodów tegoż domu, a to na lat trzy ciągle po sobie idących. Chcący licytować zaopatrzeni w vadum Złp. 50 na oznaczony czas i miejsce przybędą. Gdzie warunki dzierżawy przed rozpoczęciem się licytacyi odczytane im zostaną.

Tegoż dnia o godzinie 3ciey z południa w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 26 i 27 odbędzie się licytacyia żydowskich różnych kosztowności to jest 3 Bind, pereł, kulczyków, pierścieni, i t. d. — W Krakowie d. 28 Lutego 1823 r.

T. Jarzyński, Kom. Sąd.

Z mocy polecenia Trybunału I. Inst. d. 27 Lutego r. b. do L. 641, rozpocznie się dnia 6go Marca r. b. o godzinie 9tej ranney w Kamienicy przy ulicy S. Jana pod L. 467 licytacyia ruchomości po s. p. Walentym Litwińskim pozostałych iako to Garderoby, Mebli, Porcellany, Fajansów, Szkła, Powozów i Wina. — W Krakowie d. 28 Lutego 1823 r.

M. Matakiewicz, Notaryusz.